

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Η Δραματική Σχολή του Ύψείου Πειραιώς έπαιξε αυτόν τον καιρό τόν «Αγαπητικό τής Βοσκοπούλας» και βέβαια ή ταινία δέν θά τής χρωστάει εθνωμοσύνη. Γιατί μπροστά σά έλους τούς Πειραιώτες πού γέμισαν τό Δημοτικό θέατρο παίχθηκε τό έργο μ' Έναν τρόπο, πού ήτο θαυμαστός ώς πρός τήν αίσθησιν τής αγνότητος, πού έσοκρόπιζε εις τό άκροατήριον. Βεβαίως ό «Αγαπητικός» προσμένει νά παίχθῃ μέ άλλην τήν σκηνογραφικήν του πληρότητα πού τήν ζητεί. Άλλά από τήν άποψιν αυτήν ούτε ό θάσος τής κ. Κοτοπούλη δέν τόν έπαιξε καλύτερα. Ούτε τοῦτο είναι ό σκοπός μιας Σχολής, παρά νά μορφώσῃ τούς μαθητάς της και τό ποσόν τής μορφώσεως πού τούς δίδει: είναι ή μόνη αξία της.

Και από αυτήν τήν άποψιν πραγματικώς άξιζει ή Δραματική του Ύψείου Πειραιώς. Ό κ. Β. Ρώτας, πού είναι ό καθηγγητής της, άναμφισβήτητα είναι ό μοναδικός εις τό νά δίδῃ, εις τούς μαθητάς του χωρίς θεωρητικές έπιπαραδόσεις ώρισμένην και θετικήν βοήθεια. Όμολογώ ότι τόσον άρτίαν άπαγγελίαν σίχου δέν μού τυχαίνει ν' άκούω συγχά εις τό θέατρόν μας και τό έπαγγελματικόν άκόμη. Ψρμος άπαγγελία, ολοκληρωμένη. Είναι σπουδαίον τοῦτο. Άλλά και ή διαρμήνευσις τών ρόλων έπήρξε αξιόλογος. Η δεσποινίς Θ. Καλλιγιά (Κροστάλλο) έπαιξε θαυμάσια και ήκούσθησαν θεαταί τοῦ Πειραιώς νά λέγουν ότι εις τάς περισσότεράς φορές ήσαν βέβαιοι ότι δέν παρακολούθουν μαθητρίαν άλλ' έπαγγελματίαν. Η δ. Θ. Καλλιγιά έχει ώραιότατην φωνήν, είνικησιν, λιγυρότητα, χάριν και πολιτισμόν εις τήν εμφάνισίν της. Εις ρόλους περισσώτερον δραματικούς άσφαλώς θά έχη μερλυότεραν έπιτυχίαν. Τό ίδιο και ή δ. Κατοούλη (Γιάννενα) φαίνεται ότι είναι ταλάντο καρτεριστικό αξιόλογο και άκόμη και ως εμφάνισις ήτο πάρα πολύ καλή.

Πολύ καλή και ή δίσ. Μάρ. Βάνδη πού άντικατέστησε τήν τελευταία στιγμή τήν δίσ. Χανδρή (Μάρου) πού άρροφτητος.

Άνάλογη έπιτυχία είχαν και ή μαθήτρις τής δραματικής σχολής δίδει: Έλ. Κουτού, Τ. Καμπάνη, Σταυρινού, Μαλικοῦτη κ. λ. ώς και οι κ. κ. Καλλιζης, Κουντούρης, Καμνίνης, Κυρατσάκης, Δημητρόπουλος κ. λ.

Γενικώς ή σχολή πρέπει νά καυχάται διά τήν παράστασιον τοῦ «Αγαπητικοῦ» και διά τόν άκούραστον κ. Β. Ρώταν τόν μοναδικόν, ως τό έπαναλάβομαι, καθηγγητήν, ό όποιος μαζί μέ μίαν πλατυτέην μόρφωσιν και πείρην, κατέχει και τήν ειδικήν γνώσιν τής νεοελληνικής λογοτεχνίας μαζί μέ μίαν εθνεγικήν ψυχικότητα, πού είναι άπαραίτητος εις όποιον δίδάσκει.

Σ. ΛΥΚΟΥΡΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Στάς 28 Γανουαρίου έδόθη στά «Ολύμπια» ή πρώτη συναυλία, μουσικής δωματίου τοῦ έλλην. Ύψείου, μέ έκτελεστάς τούς κ. κ. Α. Τουρνάσσον (πίάνο), Σούλτες (βιολί), Σ. Αδατάγγελο, (βιολί) Κ. Κούλαν (βιόλα), Γ. Αντωνίου (βιολοντσέλλο) τῷ συμπράξει τοῦ κ. Ν. Τσατοπούλου (φλάουτο). Κατά τήν συναυλίαν αυτήν εξετέλεσθησαν μέ άριστην έπιτυχίαν έργα Μπάχ, Χαΐδν και Μόζαρτ.

Αίαν προσεχώς θά έκτελεσθούν υπό τοῦ ως άνω κουαρτέτου τών έγγόρδων και νέα έργα τών Έλλήνων συνθετών κ. κ. Α. Κόντη, Α. Εδαγγελάτου και Μ. Βάρβογλη.

— Πληροφροσύμηθα ότι τό δραματικόν έργον τοῦ κ. Μ. Βάλσα: «Πρόγονοί μας» θά παίχθῃ κατ' αὐτάς μεταφρασμένον εις τό Λονδίνο από τόν ήθασον τοῦ Gate theatre Studio.

— Μεγάλην έπιτυχίαν έσημείωσε ή πρώτη εμφάνισις τών μαθητῶν τής τάξεως όρχήστρας υπό τήν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ παιδαγωγού κ. Μπουσίντου. Η δλη λαμπρά έκτέλεσις έκράτησε αδιάπτωτον τό ενδιαφέρον τοῦ πολυπληθοῦς άκροατηρίου. Σημειοῦμεν από τό πλοῦσιον και έκλεκτόν πρόγραμμα, τής «Ερίδης» τοῦ Μέντελσον, τό «Drei Balletstücke» τοῦ Ραμόν, τό Κονσέρτο διά 3 βιολιά τοῦ Βιδάλει και τήν «Συμφωνίαν τυμπάνων» τοῦ Χαΐδν.

— Ό βιολιστής κ. Δημ. Μαγειρόπουλος τῷ συνοδείῃ πιάνου τής Διδας Μαρ. Χωραφά εξετέλεσε στήν αίθουσα τοῦ Ύψείου Ἀθηνῶν ένα πλοῦσιον και ώραιον πρόγραμμα, εις τό όποιον διεκρίθη ό φιλόπνονος αυτός νέος καλλιτέχνης βιολιστής διά τήν αξιολογητάτην δεξιότησίαν του. Σημειοῦμεν ιδιαιτέρως τό «La fondaine d'Arethuse» τοῦ Σομανόφσκι και τό «Danse espagnole» τοῦ ντε Φάλα.